

“UITGEVLOGEN”

Hallo beste lezers van 't Willy's Venster.

Mijn naam is Henriëtte Lucassen- Janssen. Ik ben de oudste dochter van Harrie en Mientje Janssen, geboren in 1956 op de Leeuwrikstraat in Mill. Na mij volgden er nog 5 kinderen, Marian, Hein, René, Marie-Louise en Irma.

In de zomer van 1960 verhuisden we naar een nieuwbouwwoning aan de Wethouder Lindersstraat te Wilbertoord. Ik heb daar een fijne jeugd gehad, heel veel mooie herinneringen liggen in Wilbertoord. Toen ik 4 jaar werd, was er eerst nog geen plaats op de kleuterschool bij juffrouw Linders. Er zaten in die tijd ruim 40 kleuters in haar klas, dus moest ik nog even wachten. Maar eenmaal op school, genoot ik van de verhalen van Pinkeltje en het kleien, kralen rijgen en de vouw, knip en plakwerkjes. Ook de slofjes, die we over onze schoenen aan moesten doen, herinner ik me nog heel goed.

Op de lagere school zie ik juffrouw Vloet nog zitten aan haar bureau op een verhoging, de krant lezend, met af en toe een blik naar de klas werpend, terwijl wij heel stil aan het rekenen waren. Ook juffrouw Arts, die met breipennen, zo dik als een bezemsteel ons voordeed hoe we moesten breien, insteken, omslaan, doorhalen en af laten gaan. Meester Raaymakers liet ons voor het rapportpunt voor de klas een liedje zingen, wat ik zeker niet prettig vond. Hij was een leraar, die het beste uit het kind wilde halen! Ook herinner ik me nog het schoolsparen met de Zilvervloot en het schoolbiechten in de kerk.

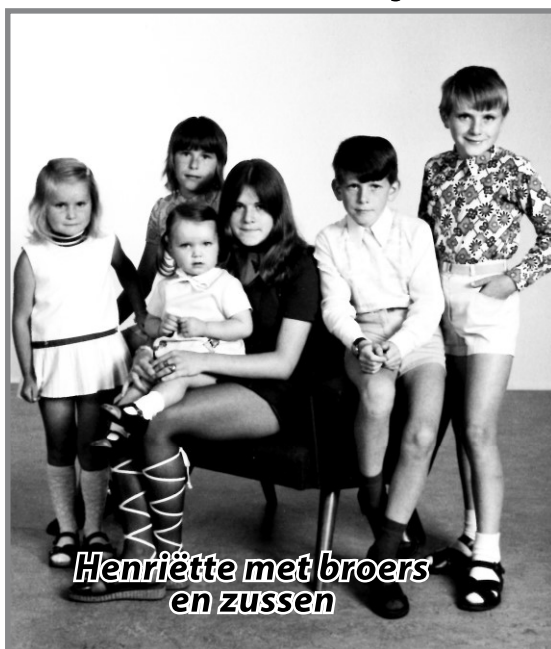
Ja dat is nu allemaal heel anders geworden in het onderwijs, waar al op jonge leeftijd mijn passie lag. Na schooltijd speelde ik namelijk juf met wat buurtkinderen. Ook vond ik het superleuk om kleertjes voor de barbiepop te maken. Dit was iets wat ik al vroeg had geleerd van ons mam. Zij was ook altijd druk met haar naaimachine, naast de vele poppenkleden maakte ze bijna alles voor haar kinderen. Trots was ze als ze zag hoe mooi wij eruitzagen, alles gemaakt in haar vrije

avonduren. Maar op mijn verlanglijstje stond wel een Levis corduroybroek, want die kon ze helaas niet na- maken.

Na de Mavoperiode in Mill moest ik kiezen of naar de Kleuterleidster Opleidingschool (De Klos) in Nijmegen of naar de Iduna, een naai- atelier in Uden. Uiteindelijk gaf de Franse leraar op de Mavo de doorslag en besloot ik om verder te leren voor kleuterjuf. Op mijn negentiende stond ik dus voor de klas. Na 1 jaar werken op een kinderkuis in Reek als juf/groeps- leidster kreeg ik een baan op kleu- terschool Bambino in Cuijk-noord, wat later gefuseerd werd met de lagere school Parkzicht. En vele ja- ren later ontstond door wederom een fusie “de Regenboog”. Ik heb aan vele kinderen in Cuijk-noord les mogen geven, vooral in de on- derbouw, dat lag mij het beste.

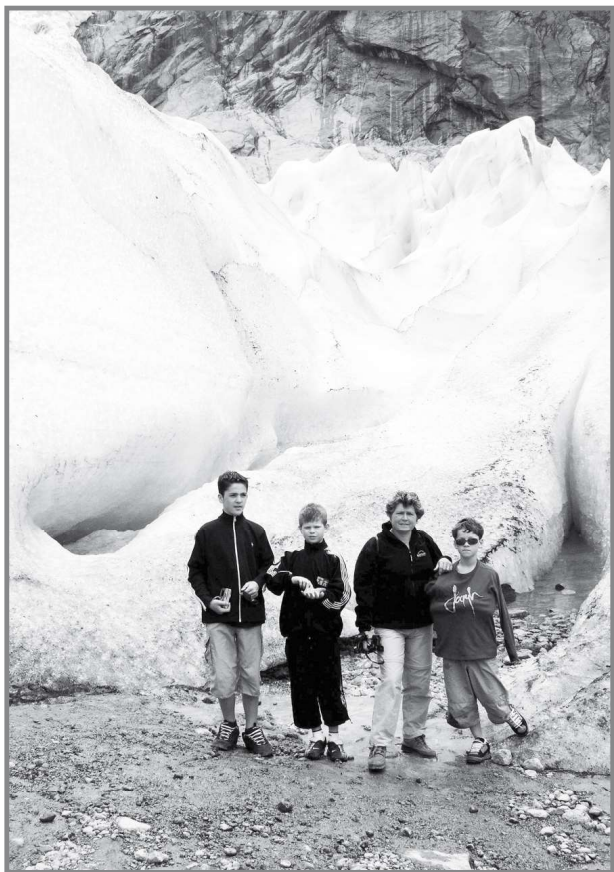
Ik genoot van de weekenden samen met mijn vrien- dinnen Jacqueline Kuppen, Betsie Kuppen, Ans Derks en Marijke van Gemert. Om een zakcentje te verdie- nen tijdens de studententijd heb ik vaak bij Couwen- berg geholpen op diverse bruiloftsfeesten. Ook in de schoolvakanties werd er geld verdiend met het aard- beien plukken, 40 kistjes op een dag lukte wel eens. Van dit geld kon ik een brommer kopen, een Puch

maxi! In die tijd gaf ons pap, naast zijn baan als vrachtwag- enchauffeur in de avond- uren rijles. Dus mocht ik re- gelmatig in de auto rijden om alvast te oefenen. Een mooie kans om op een betaalbare manier je rijbewijs te halen. Thuis had ik een stuk schuur ingericht, waar we in die tijd al mochten chillen met vrien- den en vriendinnen, de beat- schuur.

Ons pap kwam wel af en toe polshoogte nemen of alles nog goed ging.... Ook vrij hof, als bij een van ons vrien- dinnenclubje de ouders niet thuis waren, vonden we heer- lijk.

Heel gezellig waren de zes- kampen van de KPJ, de Carna- val, de kermis in alle kerkdorpen, het kamperen, het uitgaan bij de Zwaan in Haps en Bos in Sint Anthonis. Daar ontmoette ik Ferrie uit Den Haag. Mijn vader schrok ervan, uit Den Haag ...? Kan dat niet dichter- bij, je rijdt er veel mooie voorbij hoor...! Al snel beslo- ten we om samen te gaan wonen, wat in die tijd nog heel bijzonder was (1977). Maar mijn ouders waren ruimdenkend en vonden het goed. Toch werd er re-

gelmatig in mijn kenniskring gevraagd wanneer wij gingen trouwen. En ik gaf standaard het volgende antwoord: Als ik mijn bruidsjurk zelf kan maken dan gaan we trouwen! Na 10 jaar was het zover, en werd er in oktober 1987 getrouwd in een zelfgemaakte bruidsjurk.

In het onderwijs was je nog elke woensdagmiddag vrij. Samen met een collega besloten we op naailes te gaan. Dit vond ik erg leuk en verliep succesvol, ik studeerde na vele jaren af als coupeuse -lerares. In mijn vrije avonden startte ik met dit diploma op zak, mijn eigen modevakschool aan huis. In kleine groepjes werd de liefde voor het zelf kleding maken en ontwerpen bij gebracht. Ook deed ik mee aan braderieën met zelfgemaakte baby -en kinderkleding. Vele communiejurkjes heb ik mogen ontwerpen en maken. Een hoogtepunt was toch wel dat ik een zelfmaakmodewedstrijd won met een zelfontworpen en gemaakt jurkje. Maar uiteindelijk koos ik er toch voor om juf op de basisschool te blijven.

Rond mijn 34ste jaar werd onze kinderwens vervuld en kwam Thomas als 1ste in de rij in ons leven. Daarna volgde al snel Remco en weer 2 jaar later maakte Jeffrey ons gezinnetje compleet. Helaas hield ons huwelijk geen stand en was de scheiding in 1997 het gevolg. We woonden toen in Huisseling, maar daar wilde en kon ik niet blijven wonen en verhuisden we naar Herpen. Een heel verdrietige periode, maar gelukkig ontmoette ik enkele jaren later Gerrit met zijn 2 dochters, Josien en Marleen. In mei 2003 trouwden we en verhuisden naar Wanroij. De woning moest eerst nog worden verbouwd dus gingen we in de schuur wonen. Na 2 jaar flink werken was in de zomer van 2005 het nieuwe huis klaar. Daar wonen we nog steeds met veel plezier! De vijf kinde-

ren zijn allemaal in de buurt gaan wonen, Nijmegen, Venray, Uden en gemeente Sint Anthonis, alleen de jongste woont nu nog thuis.

Mijn hobby's zijn nog steeds kleding maken, vooral voor baby's, kinderen en voor mijzelf. Sinds kort maak ik ook bruidsjurken op maat en bruidsmisjesjurkjes op bestelling. Bijzonder was het om dit jaar de bruidsjurk voor Kim, de dochter van mijn zus Marian op maat te maken. Nu er al 1 kleinkind is en de 2de op komst geniet ik ervan om daar iets voor te maken, een tipi of een tafel-speeltent. Het is zo mooi als je ziet hoe leuk ze ermee spelen!

Ik ben altijd blijven werken in het Cuijks onderwijs, maar na ongeveer 30 jaar was er behoefte aan verandering. Zodoende heb ik de keus gemaakt om in de vaste invalpool te gaan. Zo word ik naar verschillende scholen gestuurd waardoor ziekte of verlof een vervanging nodig is. Als invalleerkracht kom je dus op allerlei plekken en grappig is wel dat ik daarvoor enkele jaren geleden in Wilbertoord les gaf op de basisschool uit mijn jeugd. Ook mocht ik 2 jaar lesgeven in de Schakelklas met vluchtelingkinderen van het AZC in Grave. Dat was prachtig om te doen!

Met mijn vriendin Jacqueline Kuppen heb ik altijd nog contact. Ook bezoek ik elke week ons pap en mam, die nog steeds zelfstandig wonen in Wilbertoord. Het is iedere zondagmiddag een gezellige boel op de Bosmier. Samen frietjes eten en bijkletsen met broers, zussen en kleinkinderen. Ook mooi om te zien dat mijn ouders daar zo van kunnen genieten. Ik koester deze momenten en besef steeds meer dat het een wonder is. Op zo'n hoge leeftijd (bijna 90 jaar) wonen mijn ouders nog steeds in redelijke gezondheid samen bij elkaar.

Met het pensioen in het vooruitzicht geniet ik er nu al van wat ik allemaal nog (meer) wil gaan doen. Mijn hobby's zijn heel gevarieerd en stil zitten is erg lastig voor mij (ja ik ben dan ook een dochter van Harry Janssen). Wandelen, fietsen, zwemmen, lezen, tuinieren, fotograferen, stedentrips of een rondreis met een camper, koken en bakken, zelf kledingontwerpen en maken, babyspullen en bruidsmisjesjurkjes en ga zo maar door..... Nee vervelen zal ik me zeker niet!

Hartelijke groeten en wie weet tot ziens,

Henriëtte Lucassen-Janssen

